

- zasądzenie od pozwanej odsetek za zwłokę w wysokości 10 %, kapitalizowanych corocznie od dnia 11 października 2004 r. do dnia faktycznego spełnienia świadczenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje odmowę przez skarżącą 100 % zwrotu poniesionych przez niego kosztów leczenia w wysokości 381,04 euro.

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z podniesionymi w sprawie T-18/04 ⁽¹⁾ (Marcuccio przeciwko Komisji).

W szczególności skarżący powołuje się na całkowity brak uzasadnienia, oczywisty błąd w ocenie, naruszenie art. 72 Regulaminu pracowniczego, obowiązku opieki oraz zasady niedyskryminacji i obowiązku sprawności i dobrej administracji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 20.3.2004, str. 38

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2005 r. w sprawie A.S.TER przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-409/05)

(2006/C 22/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: A.S.TER S.p.A. (Genova, Włochy) (Przedstawiciele: Lorenzo Acquarone i Daniela Anselmi)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji a w jego konsekwencji przyznanie prawa dostępu i wydanie kopii skargi i załączników do niej,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie, będąca spółką akcyjną, której większościowym udziałowcem jest Comune di Genova, wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja

2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾, w przedmiocie odmowy uwzględnienia przedstawionego Komisji w dniu 21 lutego 2005 r. wniosku o dostęp do skargi (i załączników do niej), w wyniku której przeprowadzono dochodzenie mogące prowadzić do wszczęcia formalnej procedury w sprawie naruszenia w stosunku do skarżącej.

Odmowa dostępu nastąpiła z tego względu, że ujawnienie mogłoby mieć negatywny wpływ na przebieg dochodzeń Komisji.

Na poparcie swych żądań skarżąca wskazuje naruszenie ww. art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, zasad kontradyktoryjności, przejrzystości, współpracy i udziału w postępowaniu oraz na brak uzasadnienia.

Podnosi ona, że wbrew twierdzeniom pozwanej nie ma potrzeby, by w celu zapobieżenia utrudnieniu dochodzenia, wstrzymać udostępnianie dokumentów dotyczących postępowań w sprawie naruszenia, lecz przeciwnie, że z punktu widzenia takich dochodzeń niezbędne jest, by postępowanie było prowadzone przy zapewnieniu jak najdalej idącej przejrzystości i współpracy tak, by zarówno Comune di Genova, jak i skarżąca mogli przedstawić dokumenty wymagane dla przeprowadzenia dochodzenia.

Ponadto, jako że skarżąca jest stroną w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed pozwaną, zaskarżona decyzja narusza zasadę *audi alteram partem*.

Skarżąca dodaje, że wykładni wyjątków od prawa dostępu do dokumentów należy dokonywać w sposób zawężający oraz w świetle zasady prawa do informacji oraz zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001 r., str. 43.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2005 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-415/05)

(2006/C 22/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka [Przedstawiciele: Aik. Samoni i P. Mylonopoulos]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji E(2005) 2706 wersja ostateczna z dnia 14 września 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach prywatyzacji greckiego państwowego przewoźnika lotniczego („Olympiaki Aeroporia”) utworzono nową spółkę pod nazwą „Olympiakes Aerogrammes” („NOA”), która przejęła działalność w zakresie przelotów, podczas gdy spółka pod nazwą „Olympiaki Aeroporia-Ypiresies AE” („OA”, nowa nazwa dawnego przewoźnika) zachowała prowadzenie działalności w pozostałym zakresie, w szczególności usługi naziemne oraz usługi konserwacji i naprawy statków powietrznych. W zaskarżonej decyzji Komisja uznała, że pomoc państwa przyznana NOA i OA jest niezgodna z Traktatem z powodu:

- ponoszenia przez NOA niższych opłat za podnajem statków powietrznych niż opłaty przyjęte we właściwym leasingu finansowym, na niekorzyść państwa greckiego oraz OA,
- zawyżenia wyceny wartości aktywów NOA w chwili utworzenia spółki,
- przekazania przez państwo greckie majątku pieniężnego na rzecz OA oraz dokonania przez nie, w miejsce OA, zapłaty niektórych rat kredytu oraz niektórych opłat leasingowych,
- wykazywania ciągłej tolerancji przez państwo greckie wobec OA w odniesieniu do zobowiązań podatkowych oraz składek na ubezpieczenie społeczne.

W swojej skardze Republika Grecka kwestionuje — po pierwsze — część decyzji odnoszącą się do opłat za najem statków powietrznych ponoszonych przez NOA. Skarżąca utrzymuje, że nie wystąpiła tu pomoc państwa, a zatem zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 1 WE. Zdaniem skarżącej zarówno OA, jak i państwo greckie działały tak, jak postępowałyby rozsądny uczestnik obrotu gospodarczego, a ponadto opłaty ponoszone przez NOA odpowiadają cenom rynkowym. W związku z tym Republika Grecka wskazuje na naruszenie obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

W odniesieniu do części decyzji odnoszącej się do wartości aktywów NOA Republika Grecka uważa, że Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny ilości aktywów OA przekazanych na rzecz NOA oraz że nie przedstawiła ona uzasadnienia wniosków wyciągniętych przez siebie w tej kwestii. W każdym razie skarżąca jest zdania, że brak jest również uzasadnienia w odniesieniu do części zaskarżonej decyzji odnoszącej się do niespełnienia przesłanek przyznania pomocy na rzecz wspomagania przedsiębiorstw oraz zastosowania art. 87 ust. 3 WE, a

ponadto zaznacza, że Komisja w tej kwestii popełniła błąd w ocenie prawnej.

W odniesieniu do zapłaty przez państwo greckie niektórych rat kredytu oraz niektórych opłat leasingowych skarżąca wskazuje, że dokonała tych płatności w związku z ciążącym na niej zobowiązaniem z tytułu poręczenia, na podstawie poręczenia udzielonego przed wydaniem wspomnianej decyzji Komisji, w której płatności te są również objęte zabezpieczeniem. Zdaniem Republiki Greckiej po zapłacie wspomnianych kwot na podstawie prawa greckiego przeprowadzono postępowanie w celu dokonania zajęcia w stosunku do OA. W oparciu o powyższe stwierdzenia skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona oraz że zawiera ona oczywiście błędną ocenę prawną.

W odniesieniu do części decyzji stanowiącej, że NOA jest następcą prawnym OA, Republika Grecka przedstawia serię argumentów odpierających twierdzenia Komisji i na tej podstawie wskazuje na naruszenie art. 87 ust. 1 WE, art. 88 ust. 2 WE oraz brak uzasadnienia.

Republika Grecka wskazuje również na naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz zasady dobrej administracji, ponieważ — zdaniem skarżącej — nie umożliwiono jej wyrażenia swojego stanowiska w przedmiocie opinii sporządzonej przez niezależnych ekspertów na żądanie Komisji. Republika Grecka wskazuje wreszcie na naruszenie zasady proporcjonalności oraz brak uzasadnienia, ponieważ zaskarżona decyzja nakazuje odzyskanie pomocy przyznanej w latach 2002-2004, również od NOA, która jednak rozpoczęła działalność dopiero w dniu 11 grudnia 2003 r.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2005 r. — Endesa przeciwko Komisji**(Sprawa T-417/05)**

(2006/C 22/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Endesa, S.A. [Przedstawiciele: adwokaci M. Merola, M. Odriozola, S. Baxter i M. Muñoz de Juan; J. Flynn, QC, Barrister]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich